

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΗΣ

ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ως προτίμων τὴν Ἀλεξανδρεῖαν.

p. 9. 37.

Της ἑταῖας πάντα Τάλληρα Ισπινάκη προπληυτίκης τὰ γύρω καὶ Ερυμήνων. ἐσδιδασται δις της εἰδουσάδες.

ΕΝΑΓΓΙΝΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 18. ΜΑΐΟΥ.

29

Στι φυτικὸν δικαίωμα ἔχει ἕκποτος νὰ
ἐκθέτῃ ἐλευθέρως τὰ ἔαυτοῦ φρονήματα.

Τὸ σκοπιμότατον τέλος, διὰ τὸ ὅποιον ἡ
ἀγαθοποίης δεῖξε τοὺς Ἐψίστους τὸν ἀνθρωπον
ζῆπλαστεν, εἶναι ό ἐνδικμονία τοῦ λογικοῦ τού-
του ζηνοῦ. Άλλ εἶναι φυσικῶς ἀδύνατον νὰ φθά-
σῃ ὁ ἀνθρωπός εἰς τοῦτο τὸ τέλος, στερεούμε-
νος τὴν ἐλευθερίαν του. Καθ ὅτι ἐδυνήθη εὐδαιμονία
δὲν καθθρεύῃ, εἰπὲ εἰς τὴν γαλήνην καὶ ἀταράξῃ
αὐ τῆς ψυχῆς, πῶς εἶναι πότε δυνατόν νὰ ὑπάρ-
χῃ ἀνελείφερος γαρίνος καὶ ἀτάραχος; ἀ-

λλούτοις, διὰ τοῦτο τοῦ παντοτε πόσοντος
μενος εἰς τολμειδεῖς ἀλόγους δρέσεις τοῦ θετό-
τουτου, τῶν ὅποιων πολλικίς γίνεται ἐλεεινὸν
θύμας. Ο ἀνθρωπός λοιπόν εἶναι παρὰ τὸ Δη-
μιουργοῦ πλασμένος ἐλεύθερος. Ωςε, ἔχον ἔκα-
σος φυτικὸν δικιώματα τῆς ἐλευθερίας, ἔχει τὸ
αὐτὸν δικαίωμα τοῦ νὰ ἐκθέτῃ ἐλευθέρως τὰν ὅ,
τι φρονῇ περὶ διποιεύματος πράγματος. Άλλως
δὲ, περισσότερος εἰς τὸ νὰ φυλάξῃ τὰς ἔννοι-
ας του κεκρυμμένας, εύρισκεται ἀδιαλείπτως εἰς
φρικτὴν ταραχήν, καὶ ἐπομένως εἰς ιλιτελῆ
κακοδαιμονίαν· τὸ ὅποιον εἶναι φανερώς ἀντίθε-
τον εἰς τὸν σκοπὸν τοῦ παναγίδου Δημιουργοῦ!
Τοῦτο δὲ δυνάμεθα να τὸ ἐννοίσωμεν σφρέρα
ἔαν συλλογισθῶμεν ὅτι δισυνχής ἀνθρωπός περὶ
πλανώλενος εἰς τὰ Βρέα τῆς ἀγνοίας σκότη,
πολλάκις ἐκτραχυλίζεται εἰς τὸ νὰ συλλάσῃ
ἄτοπα, καὶ ὀλέθρου πρόξενα φανήματα, τὰ
ὅποια ὑποτρέφει, ποιάζων ὅτι εἶναι δύθις καὶ
σωτήρια.

Βαν λοιπές ἥτις κατηγορεύεται μένος νὰ τὰ κρά-

τῇ μυσικὰ εἰς τὸ ἐνδέμαυρον τῆς ψυχῆς του,
διαιμένει μέχρι θυμίτου· εἰς τὸν ἀπίτην, καὶ ἴσως
ὅτι ὁ ἀνθρωπός οὐτὶς εἰς τὸν ἀπώλειαν κατα-
κιημνίζεται, συνεπιστήμων ἵσως καὶ πολλοὺς τῶν
ἀφελεγέρων. Άλλ εἴτε ἔχῃ τὸ ἐλευθερον νὰ τὰ
κοινωποῖ, τότε γνωμένης μέταξὺ πολλον συζη-
τήτως, καὶ τῇς ἰστοις ανακαλυπτομένης, ἐλευθεροῦται· οὐτοῦ διόπου τούτου ἐκ τῆς ἀ-
πάτης οὐλον καὶ οὐρανοῦ.

Εἶπον, οὐδεὶς τῆς ἀληθείας, οὐ πόνος
τὸν τραχεῖς καὶ πτυχαῖς, οὐ ἀνακίλυψις πολ-
λοὺς ἀφελεγέρων· οὐδὲ τὸν κονωφόν, οὐ πο-
μπαντίαν, οὐδὲ τὸν κονιφέρην, οὐδὲ τὸν κονι-
μετρόν λόγου παραπλανητικῶν· περὶ τῶν φρονη-
μάτων τοῦτον, οὐδὲ τούτου λείπον ἡ ἐλευθερία ἐκ
θεσις τοῦ πάντας καταβαττεῖ αναγκη πᾶσαν συνε-
κλίτη καὶ αὐτὴν γνῶντεια.

Άλλ τὸν ἥτις ἀπουσίᾳ τῆς ἀληθείας, ἔκει
ἀγαντιρρητῶς ὑπάρχει παρουσία ὅλου ἐν γένει
τῶν κακῶν ἀνεξαιρέτως. Εἰς τοιαύτην ἀθλιωτάτην
κοινωνίαν ἐξαιρετικοδιόρευνε κατ' ὀλίγους οἱ ανθρω-
ποι, ἀσκαθίζανται κατεπταγμένοι, χρειάζονται
καὶ παντὸς κελῶν αγεπίδεκτοι, Οἱ ποιόγονοι ἡμῶν
ἐν ὅσῳ διαμένοντες ἐλεύθεροι, ἐκοινούσιουν λε-
θέρως ταῖς δόξαις των, ἡκυρών καὶ εἰς τὴν παι-
δείαν καὶ εἰς τὴν ἀρετήν. Η ελευθερία ἔκειται
τῶν φρονημάτων αὐτῶν ἀκονίζοντα τὰ πνευμα-
τάτων, ἐγένησε τοὺς μεγάλους ἐκρίνους νόσους,
καὶ εὑργέτας τῆς αἰθριωπότητος. Άλλ ἡτε
ἀπολέσαντες τὴν ἐλευθερίαν τους, περιωρίζονται
καὶ ὡς πρὸς τὴν δημοσίευσιν τῶν ἐννοιῶντων,
πέραντα τότε συντάσσουν καὶ τὰ μεγάλα
τῆτα τοῦ πνεύματόστοις διό καὶ δει ἐδυνηθῆσαν

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ο δέ Φίλιππος Σλέπων ὅτι ὁ ἐγκεφαλος τοῦ
Μενεκράτους ὑπὸ τοῦ τύφου ἀπανθρακωθεὶς, δὲν
ῆσθάνετο τοῦ γελοίου ταύτην τὴν μάχην
κάμνει συμπόσιον Σασιλικοπρεπές, συγκαλεῖ
συνετικτορας ὄλους τοὺς προῦχοντας, τοὺς αὐτοὺς
τὸν τὸν Μενεκράτην. Διὰ τοῦ διατομήν
τοιαυτῶν ὀλίγου μακράν τῆς τραπέζης οὐκον
διατρέψῃ μητὸν. Οτι δὲ ὑπῆγεν δὲ Ζεὺς Μενε
κράτης, ὑπέδεχθέντες αὐτὸν οἱ περὶ τὸν Φίλιπ
πτον μὲ θεοπρόεπεῖς τελετὰς, τὸν ἐκάθιστον
πὶ τοῦ Θρονου. Εν ὧ δὲ οἱ λοιποὶ ἔχαιροι το
γούτες καὶ πίνοντες, μεανίσκος τὶς ἐνδεδυμένο
σύλλην ἴεραν ἐθυμίαζε τὸν Δια Μενεκράτην
ἄλλοι δὲ τὸν ἐδοξελόγουν. Ο Μενεκράτης λοιπό
πισευσας καὶ αὐτὸς ὅτι τῷ ὄντι εἶναι Ζεὺς
ἔδεχτο μετὰ κόμπου τὰς διξολογίας καὶ τ
θυμιάματα. Άλλ ἐπειδὴ ἡ πεῖνα κατ ὀλίγου αἰ
δινομένη, κατάντησε νὰ κεντᾷ σφοδρῶς τὸ
σόμαχον, τὸτε ὁ Ιατρόθεος ἐπεχείρησε νὰ ὑπ
πτεύηται μήπως ἦνσε καὶ ἀνθρώπος, καὶ νὰ δ
γηται δαιμονίως τα ἐπὶ τῆς τραπέζης. Τέλο
δὲ πάντων αἰσθανθεὶς ὅτι εἶναι ψιλὸς ἄνθρωπος
ἐπέδησε μὲ θυμὸν κάτω ἀπὸ τὸ ὑφος τοῦ θ
ρονου, καὶ φεύγων ἐφώναζεν ὅτι ὑφείσθη παρὰ τ
Φίλιππου. Ωςε ὅ, τι δὲν ἐδυνήθη νὰ κατορθώσ
ἡ μάχη τοῦ γελοίου, τὸ κατώθιστεν ἡ πεῖνα.

Ο Μεγεκράτησμις οὗτος, ὃς τις ἐτεπόλασε
κατ' ὀνυχίαν εἰς τὴν Ελλάδα κατὰ τὸ ὀκ-
ταετὲς ἥπη τῶν ἀγῶνος ἡμέραν διέτριψε, εἶναι

πάντοτε μὲν γελούμενης, ὡς ἀνίκειος εἰς τὸν μὲ
φρένας ἀνθρώπου, μάλιστα δὲ εἰς ἀντρώπους, οὐ-
τινες ἐκ συμφώνου ζωοθάντες τὰ ὅπλα, ἔχοντες
τρόπος ἄλληλους ἀμετάθετον συνθήκην ἢ νοοῦσαι
κατ ἴσονοιαν, ἔχοντες ἀ-αἴσθηπαντες τὰ αὐτὰ
δικαιώματα, κατ τὴν ἴδιαντον ἔκαστος ἀμετή-
και αξιότητα, ἢντα αποθάνωται πολεμοῦντες τὴν
Τυραννίαν. Άλλ' ἥδη μετὰ τὴν ἑλευσιν τοῦ ἐξο-
χωτάτου ἡμῶν Κυδερνήτου, ὅτις εἶναι τὸ πρώ-
τον ποτε τῆς μετριαρχοσύνης, τὸ να ἐπιμένειν
μενεκρατίζοντες, ἄλλοι μὲν σύρουτε, κατόπιν οὐ
ρὰς ἀνευ τινὸς ἀνάγκης, ἄλλοι δὲ περιπατοῦντες
χωρίσμενοι ἐντὸνται, οἵτε τὸ μὲν σῆθος εἰς τὰ
ἔμπροσθεν ἐπεκτεινόμενον νὰ συγκατίζῃ ὡχι
μικρὸν κυρτὸν ἐπιφύλειαν, οἵ δὲ κεφαλὴν εἰς τὰ
ὄπισθεν θιαῖς κεκλιμένη ν. ἀποτελῇ κυκλικὸν
τόξον, ὑψωμένων τῶν αφθλμάδων πάντοτε ἐπὶ
τοῖς ἀσέρας, ὡς νὰ μελετῶμεν καὶ εἰς τὰς
τάσσεις τὰ οὐράνια.

οἱ μὲν περιέργως τὰ ὑποδῆματα προτά-
μεσκούντες, ὡς εἰκανός μακρύτερ νὰ κρυπτ-
θεῖσι, οὐδὲν γὰρ κατακλήπτωμεν τοὺς ἀπαντῶ-
τας· οἱ δὲ καὶ αὐτὸς τὰς ἕπεμβολὰς γυναικεῖ-
σκεται τοῦτο καλλωπίσας ὑπερβαίνουσεν· τολ-
μάστες δικα προσέπτωμεν τούτος καὶ εἰς αὐτὰ
τοὺς σφραγίδας μας τὴν μέρη, ὥστε νὰ διεγείρωνεν
τὴν αἰδὼ τὸν ἐρώντων, οἵτινες θληποντες μας
ἔρευνοι αἴγαυστον· οἱ δὲ νὰ μενεκρατίζαμεν ἄλλως
πως, ἔκαστος ἴμιὸν κατὰ τὴν μενεκράτειον κε-
φαλήν του, ἀπαιτοῦντες θυμιχμάτα καὶ δοξο-
λογίας, ἐν ᾧ ὁ ἔξυχοτάτος Κυθείητης μὲν
ηρῷοτατα παραδείγματα μερισμούσιντος, ὁ-
λιγαρκείας, καὶ σελνότητος μάζας ὀδόσκεις νὰ
ἐπανέλθωμεν εἰς ἐκυτούς, τοῦτο ἦρη εἶναι ὑπερ-
καταγέλασον! Αλλὰ τίς νὰ μής ὀργίσῃ οἵτις
νομίζομεν ὅτι ἐδὴ χρειάζεται θεῖος δάκτυλος;
Τὸ δὲ τῇ οὐαλασφορίας παρέβεξεν πάντος τὸ
τε ἕσως ἐθεραπεύετο, ἐκαὶ ἡ Αἰγαῖα περὶ τοὺς
Ολύμπους καταβᾶσα, καὶ τὸν ἐπικείμενον επὶ^{τοὺς} ὀφραλμοὺς ἥματον παρυκίον ζεύσου αρετοῦσα,

Αλλὰ τὰ μὲν ἐλαφρὰ σωμάτια μικροτάτη πλεῖ
ἀνέμου τὰ ίψόνει ἐπὶ τὴν αἰθέρα, τὰ δὲ βαρεστά
σώματα, οὐδὲ αὐτὸς ὁ λαίλας σύναπται νῦν τῷ
μετακινήσῃ.

νά μα Ευοι τέλος τὰ ἀριστούγενα ἔκποιησε
οἱ Παιδεῖς. τὰς αὐτούς εἶτα, τὰς Λιθίνι-
τερινές, τὰς Ζωγρίης, καὶ σύττια τὰς
Φιορίδας. Οὗτοι καὶ οἱ Παιδεῖς ἐλευθερώγουν
τοὺς διάφορους πόλεις τούς συνδεόμενούς τούς.

„Πάντα γαρ τὸ ἀρετὴς ἀποσίντας θεόντων μας;“
τὸν λόγον, καθὼς χάρις τις τὸν ἐμενθερώνταν,
ζῶν τὸ θεῖον τὸν ἀρετῆσταν. Αλλ' ἕως δῆθο
τελείωσι, οὐκέτι πάντας θεούς θελητὴν χάσου.

Συντεχνία, μέλης ή περιέχη ἀφελίμωσ και
περιέγυς γνώσεις, ἀφού θάτας τὸ κοινὸν συναφέσου.

Οι κατά πόλεις ἐπιτυχίαι μας, εἰς τοὺς
ὅποις μέλουν καὶ ἀκοτεῖνοτας οἱ Κύριοι πει-
θαρεμένης.

$$E_i = \sum_{j=1}^n \delta_{x_j}$$

δικύριος Ανδρίας Ζ. Μάγιαντσας.

THE "LITTLE"

99 8 κύριος Παντελίνος Β. Παντελίν.

Edu. Ulrich

Die Ergebnisse der dritten Untersuchung

卷之三

ο διάγκαλος της Αλυπλούστικης κίριος. Ν
ΝΙΚΗΤΩΣΟΥΛΑΣ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ
Εαν ορθάς μεταχειρίζεσθαι ο αιδημός

Ε. Να μήν αυτισάεις εἰς τὴν σεμνότητα.
Γ. Να αποφεύγως πᾶσαν πρεσβυτικὸν ὕδωρ
καὶ συκοφαντίαν¹¹.

Τούτου λαίκου τὰς εὐγενικαὶς φύαις τους εἰς
θυμὸς ἥπας πρὸς ὄργαλμῶν ἔχοντες, καὶ ταῦς ὅποι
οὐς ἐψήκε περιστρόφη, οὐς ακρούσας φυλάκτωντες, μέλ
λοντες οὐδὲ ἐκπετυμένους ελευθερώμενος τους στοχασμοὺς
καὶ τὰς γλώσσας μας. Εσται φρονοῦμεν ὅτι οὐκανταὶ
εὐγενικαὶς εἰς τὰς εὐελπιώνας τῆς Πατρί^ς μην, καὶ εκ πολέων ωὐ πέτεν (x).

δος, δεκτήν τα καταχωρίσμενα εἰς τὸν ἔργον
μετόπιας καὶ τὰς τῶν άλλων ἐκυθίσεις καὶ
επειδή περιτεμένας διατρέψας καὶ τὸν
νόμον τοῦ Σωτῆρος, μη φύουμενοι, εἴριε
τὸν Θεόν καὶ τοὺς Νομούς. Ήτοι εκδοσίς τῆς Δικαιο-
τείας την εγηγρίδα μέλλει να ἀποδεστά τοι τὸ
εἶδος δις της εὐομβός τρίτην καὶ παρασκευήν.
Εἰτούς οὐδέγειν καὶ αποτελέσματα της κατα-
χώρισης από τούς διάτεταν τοῦ θεατρικού εργαστηρίου
τα εἰς κατασκευήν μέντοι καλλίν ξεραντίνα.

Αλλα δὲ γε οὐδεποτέ τοι τούτοις εἴη καὶ μέ πρός τὰ ιδεῖται καὶ μέ της ταῦτα

αθηναῖς οὐτε ἀνόμοις δὲν εἶσαν, εἰμίν αυθήκη, τὴν διεῖλαν συνελθὼν ὁ λαὸς καὶ συγκράτεις ἀπε- δέχεται καὶ ἐγράψει περὶ τοῦ πόσης ποίεις νὰ τοὺς τίσουντας περὶ, ἀλλάζειν οἱ πολῖται, καὶ ἀπο- μικῆς ὡς τῷδε τὰ βίβλων, καὶ γενικῶς ὡς πόσες τὰ τῆς Πατρόλεως (C). Καθὼς λοιπὸν με- ταξὺ δύο τιμίων ἀθρόωπων συμφωνούντων περὶ τῶν οὐποθίσεων εἶναι περιττὰ τὰ γράμματα· ε- οῦτε πως καὶ μεταξὺ πολλῶν, εἴτε τοῦ λαοῦ ἔχοντος διγένη τὸν λόγον εἰτίνες πρώτηπον καὶ εἰρίσιον ἀνθρώποις τῆς αυθήκης. Τὸ δὲ ξύνομον τὸν μὲν ἄνθροπον καὶ μὲν πόλιν, πατέρα ὑρίσκειν καὶ τὰ συντέλη περὶ αὐτῶν· Αὐτὸν δοῦτο· ὁ τε ἡ κολακεῖον ἀντὶ τὰ πόναι αἴθροισμα ἀνθρώπων· σωτερίου τούτου διὰ νὰ ἀπορύγνεται· τὸ ἔκταπτον οὐαρ- χίας κακό, ἔμελλε νὰ πάντα τὴν οὐαρ- χίαν συνεθίσθεταιν ἔκταπτος οὐαρ- χίας· εἰπεῖ το- μύτιο, οὐαρ- χία νὰ κατασπαράκτεταινται απὸ ἀδικίας ἐνομίου τῶν ἀγρίσινς ὄντων. Οὗτος ἔκταπτος πόλι- της ἐκ φύσεως ἔχει καὶ δικαίωμα ὡς πρὸς ει- τὸν, καὶ καθήκον ὡς πρὸς τοὺς τηλεσιωτούς, ὅσ- πεις κατὰ τὴν κρίσιντον ποιματία, τοι τοι εἰς την πολιτείαν, εἰς τὰς ὄποιας τὴν καθιδρυσιν σ- περτελεῖσθαι, οὐαρ- χίαν ποιεῖ μὲν ἀνθρώποις, δικαίωμα φρο- γ

Сетоутиас піс' відома дієслів'я нал виконання тієї
обумовленості, що, тоді відмінна тає ми-
жливий результат (Aἰσχύλος κατ> Τικνίδης).

Δέκατη ωραίας ειδοποίησης

(G) ॥
06. ॥
06. ॥

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

АКАДИМИЯ

ΑΘΗΝΑ

